

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франака у злату, на по године 10 франака у злату.
Претплата се прима само у годишњим и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Претплата се шаље поштом, непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је наручије, г. Вељку Рамадановићу, к. ц. агенту у Котор. Дописи се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају. Огласи се шаљу администрацији и наплаћују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразјерно више.

Власник: Државна Штампарија

Издаје суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Председника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Иностранних Дјела и заступника Нашег Министра Правде постављамо:
за маршала Двора Његовог Величанства Краља Господара, са годишњом систематском платом од 5000 (пет хиљада) перпера Слава Рамадановића, досадашњег начелника Министарства Иностранних Дјела и вршиоца дужности маршала Двора. Председник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела и заступник Нашег Министра Правде нека изврши овај указ.

Цетиње, 10. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Председник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Заступник Министра Правде,
Д-р Л. Томановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина постављамо:
за начелника Министарства финансија са годишњом платом од 4000 (четири хиљаде) перпера Јована Хајдуковића, досадашњег члана Главне Државне Контроле;
за књиговођу I класе и в. д. шефа Главном Рачуноводства, с годишњом платом од 2400 (двје хиљаде четири стотине) перпера Димитрију Војводића, досадашњег чиновника Министарства Финансија и Грађевина;
за књиговођу II класе у Главном Државном Рачуноводству, с годишњом платом од 1920 (хиљаду девет стотина и двадесет) перпера Тома Поповића, досадашњег в. д. рачуноиспитача Главне Држ. Контроле; и
за ревизора у Пореско-Царинској Управи у рангу секретара Министарства I класе, са годишњом платом од 2400 (двје хиљаде четири стотине) перпера, коју ће примати из плате одређене за инспектора царинарница, Андрију В. Поповића, досадашњег управника колашинске царинарнице, по потреби службе.

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 14. маја 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Председника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Иностранних Дјела и заступника Нашег Министра Правде постављамо:
за члана Гл. Држ. Контроле, са досадашњом платом од три хиљаде пет стотина (3500) перпера на годину Мила Милетића, досадашњег шефа Гл. Држ. Рачуноводства, по потреби службе.

Председник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела и заступник Нашег Министра Правде, нека изврши овај указ.

Цетиње, 14. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Председник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Заступник Министра Правде,
Д-р Л. Томановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На предлог Председника Нашег Министарског Савјета, Нашег Министра Ино-

страних Дјела и заступника Нашег Министра Правде постављамо у Главној Државној Контроли:

за рачуноиспитача, са платом од двје хиљаде четири стотине (2400) перпера на годину Николу Шпадијера, досадашњег рачуноиспитача исте Контроле;

за рачуноиспитача са годишњом платом од двје хиљаде сто шесет (2160) перпера Риста Михаљевића, досадашњег рачуноиспитача исте Контроле; и

за писара I. класе са платом од једну хиљаду четири стотине и четрдесет (1440) перпера на годину, Јована Иванишевића, досадашњег писара II класе.

Председник Нашег Министарског Савјета, Наш Министар Иностранних Дјела и заступник Нашег Министра Правде, нека изврши овај указ.

Цетиње, 14. маја 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Председник Министарског Савјета,
Министар Иностранних Дјела,
Заступник Министра Правде,
Д-р Л. Томановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Заступника Нашег Министра Правде, Председника Нашег Министарског Савјета и Нашег Министра Иностранних Дјела постављамо:

за секретара друге класе Великог Суда Петра Пејановића, досадашњег члана обласног суда на Цетињу, са годишњом платом од 1920 перпера, по потреби службе;

за секретара друге класе Министарства Правде Николу Почека, свршеног правника, са годишњом платом од 1920 перп. Заступник Нашег Министра Правде, Председник Нашег Министарског Савјета и Наш Министар Иностранних Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње 14. маја 1911.

НИКОЛА с. р.

Заступник Министра Правде,
Председник Министарског Савјета, и
Министар Иностранних Дјела,
Д-р Л. Томановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Николи Вулетићу, племенском капетану зетске капетаније, на основу члана 21. закона о чиновницима грађ. реда, уважи оставка, коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. маја 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо:

да се Блажу Анђелићу, племенском капетану пољске капетаније, на основу члана 21. закона о чиновницима грађ. реда, уважи оставка коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. маја 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела ријешили смо и рјешавамо: да се Јову Добричанину, писару доњоморачке капетаније, на основу члана 21. закона о чиновницима грађ. реда, уважи оставка коју је поднио на државну службу.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 12. маја 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,
М. Ђукановић с. р.МИ
НИКОЛА Iпо милости Божјој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ

На приједлог Нашег Министра Финансија и Грађевина а по ријешењу Министарског Савјета, на основу чл. 49. закона о државном буџету, ријешили смо и рјешавамо:

Одобрава се Министру Финансија да може из партије 189. — кредит за недовољно предвиђене расходе — издати Министру Просвете и Црквених Послова, Перпера 600 (шест стотина) на повећање партије 166 позиције 1. овогодишњег буџета

Наш Министар Финансија и Грађевина нека изврши овај указ.

Цетиње, 5. маја 1911. год.

НИКОЛА с. р.

Министар Финансија и Грађевина,
Ф. Јерговић с. р.РАСПИС
свима Управама Царинарница и
племенским капетанима

И ако је законом о порезу јасно одређено, да се разрез пореза за дотичну годину има извршити најдаље до краја јанура исте године (чл. 14.) а наплате истог имају се вршити тромјесечно (чл. 30), ипак су до сада само двје Управе Царинарнице и веома мали број племенских капетана послали Министарству финансија извјештај о разрезатом порезу („Општи преглед пореза“) за 1911. годину, а готово нико није почео предавати ништа на име редовног пореза за 1911. годину, а неки чак нијесу предали потпуно ни сав разрезани порез из 1910. и ранијих година, ма да им је то већ неколико пута наређивано од стране овога Министарства.

Овако одступање од законских наређења ни у колико не препоручује службено особље појединих царинарница и капетанских судова и ја ћу и против своје воље бити принуђен употребљавати према таквом особљу законске мјере, ако сличне немарности буде и даље показивало у вршењу повјерене му дужности.

Наређујем, дакле, Управама Царинарница и племенским капетанима, да у најкраћем року наплате и предаду Гл. Држ. Благојни све ненаплаћене суме пореза из 1910. и ранијих година (гдје постоји таквих сума), као и да одмах упуте Министарству финансија општи преглед пореза за 1911. годину, и изврше наплату пореза за прво тромјесечије ове године (у колико то до сад нијесу учинили).

Наређујем Управама Царинарница и племенским капетанима, да ме одмах извјесте о пријему овога расписа, уз извјештај зашто су дозволили оволико одступање од законских наређења.

Број 5224

Цетиње, 10. маја 1911.

Министар
финансија и грађевина,
Ф. Јерговић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Г. Гандракс, новонаименовани изванредни посланик и опуномоћени министар Француске Републике, стигао је преко Бара на Цетиње у прошли четвртак, а јучер је посетио министра иностраних дјела г. Томановића.

Цетиње, 14. маја.

Према депеши, коју смо прошле сриједи примили од „Петроградске Телеграфске Агенције“, Царско-руска Влада, преко свога посланика у Цариграду, упутила је Високој Порти следеће саопштење:

Од почетка немира у арбанашким крајевима Отоманска Влада није престављала давати увјеравања Царској руској Влади о њеној сталној намјери у цијељи одржања међународнога мира. По потоњим вијестима међутим излази, да се турске трупе окупљају особито у непосредној близини црногорских граница. Отуда проистиче озбиљна опасност за мир, јер и најмањи инцидент на граници могао би изазвати конфликт, чије се посљедице у овом часу не би могле предвидјети.

У исто вријеме Царска Влада сматра за потребно надоставити, да војничке мјере, које је Црногорска Влада предузела ради заштите својих граница, по њеноме мишљењу, не могу бити сматране као пријетње сусједној држави, него да престављају природне мјере, којима је сврха самообрана Црне Горе и обезбјеђење реда на њеном земљишту.

У увјерењу, да и Порта дијели ово гледиште, Царска Влада нада се, да ће Отоманска Влада ради уздржања поретка и мира увидјети да је могуће, да неодложно и у најкатегоричнијем облику изјави своје сасвим мирољубиве осјећаје према Црној Гори, те да ће тим допринијети ограничењу ратног стања и самој могућности опозиовања изванредних војних мјера већ предузетих од стране Црне Горе.

Царска Влада заузета да се мир одржи, неће пропустити са своје стране да и даље настави своје савјете умјерености и хладнокрвности Краљевској Црногорској Влади.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликовања. Његово Величанство Краљ Господар благоизволио је одликовати још о Ђурђеву дне:

У *стейеном Данилова ордена*: Радивоја Буторова Бошковића из Жупе Никшићске; У *стейеном истога ордена и златном медаљом „за ревност“*: Сава Ускоковића почасног перјаника, а Стана Радловића из Подгорице *златном медаљом „за ревност“*.

Високи поклон. Управа Богословско-Училишне Школе накнадно је примила од Њенога Царскога Височанства Велике Књагиње Милице Николајевне *сто ђерџера*, као поклон сиромашнијем ученицима приликом забаве, коју су ученици приредили 16. фебруара т. г. Узвишеној дароватељици Управа школе најпозније благодари.

Друштвене вијести. Друштво Цетињске Читаонице приређује уочи своје славе, Спасова дана, забаву са играма у просторијама Зетског Дома, са одабраним програмом. На дан славе, пак, биће извршен обред сечења колача у друштвеном локалу.

Концесија за исушење и обраћење улцињског поља. Краљ. Влада 7. тек. м. месеца потписала је коначну конвенцију о концесијама за исушење и обраћење Улцињског поља са г. адвокатом Брави из Равене и Друштвом, на основу односног закона од 5. марта 1910. Одма по потписуисте, г. Брави је отпутовао ради наруџбине потребних машина и справа, па ће се кроз који дан повратити да одпочне потребите грађевине.

Тридестогодишњи јубилеј. Наставници-не нар. осн. школа у Подгорици једнодушно су одлучили, да прославе тридестогодишњицу на пољу народне привредне просвјете примјерне учитељице г-ђе *Анђе Бурашковићке*, на дан 29. маја т. год.

О животу и раду вриједне учитељице, која је читаве три деценије провела у неуморном раду на пољу народне просвјете, биће говора доцније.

Читуља. У прошлу недјељу, 9. ов. мјес., преминуо је овдје, послје десетодневног боловања *Милић Т. Појковић — Пипер*, звани у свом племену Маџо Борикић, који је био дошао да проведе зиму на Цетињу, код свога сина кап. Пера Поповића, управника овдашње царинарнице.

Покојни Милић рођен је 1834 год. у селу Стијени у Пиперима. По навршетку своје 15. године почео је са малом пушком за појасом похађати разне бојеве, који су се у оно вријеме водили око Служа и Подгорице, те је од тада, па све до свршетка посљедњег црногорско-турског рата, учествовао не само у свим главнијим биткама, него и осталим чаркама, показујући се као одважан и неуустрашив у редовима првих бораца. Као такав одликовао се у многим окршајима, те је за његове скромне заслуге одликован свим војничким и другим медаљама за храброст, а Његово Величанство Краљ Господар, цијенећи његове заслуге примио је сина му, данашњег капетана Пера, на школовање, као стипендисту, а другоме је даровао скупоцјено оружје. Та висока пажња коју је Његово Величанство Краљ Господар указао како покојнику, тако и његовим синовима за њега је била довољна награда, те је често говорио: „ако сам Господару као војник што привриједио, Он ми се је за то довољно одужио“. — Покојник је због своје храбрости и поштења био у племену цијењен и штован, што се видјело и при спроводу његовог мртвог тијела, којему је присуствовало многобројно грађанство и чиновништво цетињско без разлике, а и многе друге покојнице из његовог и других племена.

Смртни остаци покојникови предати су матери земљи 10. ов. мјес. на Новом гробљу, те се том приликом, на гробу опростио са покојником г. Вукашин Божовић, овим кратким говором:

Ожалошћени скупе,

Ви сте овдје удостојили пратиће до вјечне му куће покојног Милића Поповића, Пипера. — Вехим дијелом пратиоци присуствовали су ради познанства, сродства и колегијалности нашег брата Пипера покојникова сина Пера Поповића и тиме се покојниковим синовима са браћом му Пиперима одужили. — Но ипак са тугом за губитком овдје изложених за црну земљу спремних смртних остатака покојног Милића, имам упознати поштовани скуп: да покојни Милић није био главар, али је био јунак и поштењак.

ЛИСТАК

Из Јиречкове Историје Срба

Срби су међутијем пречесто ускакали у византиску земљу и четовали, те су имали очекивати да ће их Грци поново напасти. Кад је завладао цар Константин IX Мономах, он заповједи намјеснику од Драча, Патрикију Михајлу, сину Анастасија Логотета, да са четама своје области („теме“) и са четама из околних области — ријеч је о 40 до 60 хиљада — упадне у Србију (с јесени 1642⁷⁾). Михајло није био евнух, али ни војсковођа, већ слапчина византиска, „у тами васпитан“; с луде његове главе десила се страховита погибија. Војска бјеше тешким стрмим путовима, по којима ни два коњаника не могаху упоредо, упала у област Дукље и оплијенила долине у планинама. Михајло се враћаше из Дукље истијем путем, иако је било бољега пута да војска изиђе;

⁷⁾ Одмах пошто се била појавила звијезда репатица, виђена 6. октобра 1042. О том опширно Kedrenos 2,543—545, у кратко Кекаменос стр 25—26.

Покојник је један од оних старих ратника, који је без исчекања наредбе, осјећајући потребу за отаџбину, вазда био на мртвој стражи, да са својим савременицима одржи рз и поштење; он је био друг оних што нијесу имали ни моста ни лађе, а да одрже кључ између Служа и Подгорице.

Из уста наших племенских првака чуо сам да се покојник одликовао у оба боја у Коловозу, гдје је и рана допала, у Фундини 18⁶¹ г., на Метеризе 62., у Зорском лугу 76., у Горевићу 77. године, гдје је поред тога у реченим бојевима показао се као достојни ратник.

Покојник могао се дичити и са седам добивених рана од непријатеља. Па ево у скоро осамдесетој му години и покрај мукџа, патња и рана, сахрањује се овдје уз одличну пратињу, која му одаје посљедњу пошту зашто се достојно одужио овом златном кршу.

Лака ти земља врли и храбри покојниче, коју си вјерно љубио!

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном Одбору на Цетињу стигли су даље ови прилози:

Капетанија Никшићска:

По перпера: 50 капетан Мато Николић, 30: ком. ник. бат. Никола Павловић, 20 барј. Јагош Богданов, 19 Јакша Божић, 15 оф. Марко Мојашев, 15 Јован Мићуновић, 10 Живаљ Радуловић, 20 Томица Радуловић, 10 Вуко Голубов, 10 Јово Горчинов, 5 Симо Ђуров, 4 оф. Никола Ђуров, 25 Мушо Капор, 10 Симо Ђетковић, 2 Ристо Бацковић, 3 Милан Перов, 3 Петар Рашовић, 5 Мирко Ковачевић, 5 Бећо Обрадовић, 15 Рако Горчинов, 10 Крсто Лучин, 5 Мушо Антонијев, 5 Васко Зоков, 15 Васко Андрић, 6 Видоје Кичин, 5 Кико Андрић, 10 Пешо Андрић, 2 Максим Кичин, 10 Томица Матов, 10 Лазар Горчинов, 10 Новица Ђуров, 2 Филип Буторовић, 2 Марко Бацковић, 15 оф. Мићко Вукотић, 40 барј. Крсто Радуловић, 22 барј. Петар Абрамовић, 5 Перван Крстов, 4 Милутин Матошевић, 3 Окица Бојанић, 5 Мирко Милићевић, 5 Марко Груин, 2 Митар Лукин, 8 Шћепан Лазарев, 6 Шалета Видов, 5 Ристо Ђуров, 4 Перо Савов, 3 Митар Савов, 20 Ђоко Ђуров, 5 Кијо Радованов, 5 Марко Лукин, 20 Јован Спасојев, 10 Јован Груичин, 2 Петар Марков, 5 Марко Рогановић, 3 Ђуро Вукотић, 5 Милош Радојев, 20 Крсто Вукотић, 5 Тала Драгов, 15 Периша Драгојев, 25 коман. Периша Томановић, 10 кмет Ђетко Делибаша, 5 Тодор Томановић, 2 Филип Банићевић, 20 оф. Томица Пековић, 10 Тале Никчевић, 6 Јевто Вујачић, 3 Јоле Вуковић, 3 Вуко Суботић, 5 Шалета Мијановић, 2 Марко Перовић, 5 Шпирко Баровић, 2 Новак Касановић, 5 Панто Бошковић, 2 Петар Перовић, 2 Илија Јововић, 2 Алекса Турчинов, 2 Новица Перовић, 1 Милован Крстаић, 2 Јован Алексић, 2 Јован Бошковић, 2 Рамо Мијановић, 4 Каро Буторовић, 4 Никола Боровић, 5 Никола Самарцић, 4 Ђикан Гардашевић, 5 Михајло Јокић, 5 Јанко Јокић, 5 Томо Ковачевић, 2 Томица Вуковић, 2 Лазар Голубовић, 3 Гаврило Андријашевић, 6 Шћепан Николић, 4 Васо Мињин, 3 Мило Грубач, 2 Крсто Вукотић, 5 Петар Мићуновић, 2 Јанко Перовић, 5 Мирко Пековић, 2 Ристо Суботић, 10 Тришко Самарцић, 3 Милош Самарцић, 5 Илија Са-

пошао је онуда, куда је и дошао, а када је туда улазио био, није поставио страже да му чувају пута. У планинама га вријебаху Срби. Војска је, пуна плиена, пролазила баш кроз један кланац, а са висока се на Византинце осуше прво стријеле и кршеви, па онда големо стијење. Ту двије трећине војске и седам стратига изгибоше у ждријелу, а од њиховијех тјелеса пуни бијеху горски потоци и понори. Који се по грмењу, по шумама и по гудурама могаше посакривати, ти обноћ утекоше преко врлетних греда, јадни, без коња и без тајина; бјеше то „биједан приказ, да се човек заплаче“; с овијема бјеше и војсковођа им.⁸⁾ Судећи по опису, попрште тога лома било је у црногорским планинама: ходећи ждријелима од Скадарског Језера, па долином Зете пут Херцеговине.⁹⁾

⁸⁾ Михајло потом бјеше намјесником од Дристре (Силистрије). Kedrenos 2, 583.

⁹⁾ Како прича *Дукљанин*, Словени су Грке истјерали на начин сличан Вартоломиској ноћи; *иста* дана су потукли њихове главаре, „магнате“. За Доброслава (тако Дукљанин зове Војислава) вели да је иза тога побиједио двојицу грчких војсковођа: Арменопола у „planities Zep-tae“ (равница Зете), а Курзилија између Бара и Улциња, нападнувши га ноћу.

марцић, 1 Томо Жмукић, 5 Петар Бојанић, 5 Рамо Јокић, 3 Перо Буторовић, 4 Бећо Андријашевић, 2 Јован Гојковић, 5 Милић Пековић, 4 Новак Пековић, 5 Јован Буторовић, 3 Раде Гојковић, 10 Ђуро Драгишин, 3 Ђуро Живков, 2 Мијо Самарцић, 3 Богдан Банићевић, 6 Радоица Томановић, 5 Радован Чолаковић, 20 Филип Вујадиновић, 10 кмет Бошко Стевовић, 10 Илија Лаковић, 15 оф. Крсто Звицер, 10 Новица Кривокапић, 10 Иво Кривокапић, 5 Раде Стевовић, 10 Видо Вујадиновић, 2 Радоје Цефердановић, 4 Никола Перовић, 20 оф. Митар Поповић, 10 Шалета Кривокапић, 15 Симо Милић, 30 коман. Баћо Мићуновић, 4 Живаљ Николић, 2 Марко Буторовић, 2 Перо Ђурковић, 2 Мишо Ђапић, 3 Васо Мићуновић, 5 Јован Марковић, 10 Шпиро Поповић, 2 Филип Буторовић, 5 Буљан Мићуновић, 6 Шоро Николић, 15 Ђуро Вујовић, 10 Тришко Перовић, 5 Илија Перовић, 2 Илија Гојковић, 5 Радован Булаић, 4 Вучина Гојковић, 4 Милован Томановић, 5 Анго Самарцић, 10 барј. Вучина Буторовић, 5 Шоро Вујачић, 4 Лука Рогановић, 2 Милош Николић.

Капетанија Требијеска

Ојштина Душко-Горњојолска

По перп. 4: Петар Бајовић, Милан Бајовић, Илија Бајовић, Машан Међедовић, Драгиша Међедовић, Филип Перковић, Периша Међедовић, Јовица Међедовић, Новица Међедовић, Благогун Међедовић, Милан Међедовић, Радош Међедовић, Мирко Међедовић, Милета Међедовић, Симо Међедовић, Лазар Перковић, Јакша Перковић, Ђуро Јовановић, Милутин Јовановић, оф. Милош Јовановић, Пињо Међедовић, Вело Симонић, Обрад Симонић, Никола Симонић, Марко Симонић, Радоје Вујачић, Јајо Вујачић, Ђуро Вујачић, Матија Вујачић, Митар Вујачић, Милан Вујачић, Стојан Вујачић, Раде Ђоројевић, Никола Ђоројевић, Крсто Мартиновић, Видо Мартиновић, Саво Мартиновић, Филип Мартиновић, Јован Радуловић, Драго Средановић, Лазо Максимовић, Мирко Максимовић, Марко Божовић, Лазар Мирлиња, Милан Радисавовић, Саво Драшковић, Саво Рајичевић, Новак Миловић, Радисав Митровић, Јован Ђурић, Ђока Самарцић, Андрија Бошњак, Мујо Булатовић, Стеван Божовић, Ђуро Илијић, Стојан Илијић, Стојан Курдулија, Никола Боровић, Јован Терић, Перко Терић, Ђоко Терић, Перо Врбица, Паво Врбица, Обрад Лаловић, Вико Пијов, Крсто Гардашевић, Никола Килибарда Новак Вујовић, Стево Остојић, Мило Ђапић, Милутин Илић, Лазар Илић, Јован Илић, Милан Максимовић, Милован Тадић, Јовица Тадић, Спасоје Тадић, Перо Тадић и Ђорђе Јокановић.

Ојштина Стражевинска

По перпера: 10 Нешко Г. Јовановић пред. одбора, 10 Марко С. Бацковић одборник, 5 Никола М. Контић одборник, 5 Милош Р. Маговчевић одборник, 20 ком. Марко П. Мијушковић, 10 пор. Јован М. Павићевић, 30 оф. Андрија Мијушковић, 10 Сјаго Никчевић, 5 Марко М. Контић, 5 Стеван Н. Контић, 5 Радосав Н. Контић, 2 Ђорђе Н. Контић, 5 Радоје Ј. Контић, 3 Ђуро М. Контић, 2 Андрија Н. Контић, 3 Радоје М. Контић, 3 Мишо Аграм, 2 Радован М. Контић, 2 Радован Мацановић, 2 Неђељко Бајов, 2 Милосав Мијушковић, 10 Срлан М. Бацковић, 5 Иван С. Лалатовић, 2 Лака

Побједа Срба сасвијем добро дође једном византиском претенденту. Ђорђе Манијак, војсковођа, који се у јужној Италији био бунио противу цара Константина Мономаха, дође (фебруара 1043) у Драч и пође маширати на Солун, но на путу онамо погибе код Острова. Сем тога се, тада пошљедњи пут, и Руси појавише као непријатељ пред византиском пријестоницом. Нову експедицију слати на Војислава није се више покушавало. Сасвијем је вјеројатно, да је од тада погранична област са Скадром и Баром остала у српским рукама. У своје стратигичком дјелу прича Кекамен ову занимљиву ствар тога доба. Катакалон, стратиг од Дубровника, ишао је на то, да на пријевару ухвати српскога кнеза, и понуди се за крштенога кума сину који се баш био родио Војиславу. Војислав се, тако изгледа, био ријешио, да и опет постане

(Приједба преводичева. Та је страховита погибија Грка, ако узмемо да израчунамо по данашњим називима, свакако била правдом од Скадра, па Блатом на Плавницу, или на Жабљак, или на Бериславце, долином зетском, преко Темовскога Поља, Подгорице, па питомом долином Бјелопавлића до пред Планиницу, која дијели Бјелопавлиће од Никшића, т. ј. херцеговачке области. Било је дакле на истим мјестима, гдје су Црногорци послје 800 година јуначки осветлили образ српски за Девет крвавих дана.

Т. Контић, 3 Милутин Н. Мијушковић, 2 Јован С. Лалатовић, 3 Благоје Аграм, 4 Секуле Аграм, 2 Горчин З. Никчевић, 5 Јован А. Никчевић, 5 Петар В. Бурић, 3 Секуле Лаловић, 10 Машко М. Бацковић, 2 Јован В. Стрковић, 2 Мићо П. Лаловић, 2 Грујица Р. Никчевић, 2 Никола Рогановић, 4 Благога С. Радоичић, 2 Милутин М. Спасојевић, 2 Рако Т. Никчевић, 2 Ђорђе Вуков Никчевић, 5 Бајо Т. Никчевић, 5 Јован Л. Лакчевић, 2 Ристо П. Бошковић, 2 Тодор П. Бошковић, 2 Мато П. Спасојевић, 2 Томица П. Спасојевић, 1 Шалета П. Спасојевић, 5 Теодор П. Савићевић, 4 Иван Марков Никчевић, 10 Јоле С. Бацковић, 2 Саво С. Бацковић, 2 Лука М. Бацковић, 2 Ђуро М. Бацковић, 2 Муса И. Бацковић, 3 Лазар Ђ. Савићевић, 2 Радоје Веков, 2 Јован Б. Савићевић, 2 Никола Радов, 2 Живко Радов, 2 Јоко Дуров Бошковић, 4 Шћепан Дуров Бошковић, 4 Милован В. Никчевић, 10 Радован Ј. Никчевић, 5 Лука М. Никчевић, 15 пор. Миливоје Никчевић, 5 Живко П. Никчевић, 1 Којица А. Контић, 2 Милан П. Никчевић, 4 Шутан Ђ. Вукићевић, 2 Мато А. Вукићевић, 3 Видак Г. Никчевић, 5 Новак М. Никчевић, 5 оф. Зелен М. Никчевић, 5 Новак Јованов, 3 Кеко С. Никчевић, 5 Којадим Ђуровић, 3 Милета Р. Вучинић, 2 Ђуро Ђ. Ђуровић, 2 Петар М. Контић, 5 Јошо Ђ. Вукићевић, 2 Бошко Симов Милошевић, 2 Саво Спасојев, 2 Петар Спасојев, 3 Шпиро Ж. Рогановић, 4 Спасоје Ж. Рогановић, 2 Мирко Гајов, 5 Андрија Раичевић, 1 Лука Рогановић, 2 Миленко Жижић, 2 Машо Контић, 4 Станко Глушица, 3 Лазар Глушица, 2 Аћим Глушица, 1 Машан Б. Маговчевић, 1 Јаков А. Миланевић, 4 Радоје Г. Павићевић, 2 Петар М. Павићевић, 1 Милутин А. Мијушковић, 1 Раде З. Никчевић, 5 Лука Вукићевић, 2 Радован Ј. Никчевић.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 10. маја. Истрагом која је вођена због убијства бугарског капетана Георгијева са стране турских војника, потврђено је, да је Георгијев први пуцао на војнике. Бугарски посланик тражио је писмено да се дотични војници казне и да се даде накнада породици убијеног капетана. Министар спољних послова извјестио је бугарског посланика, да ће војници бити доведени пред ратни суд.

Биоград, 10. маја. Гавриловић, нови посланик Србије, кренуо је за Цетиње.

Софија, 10. маја. Бугар. агенција јавља да је, противно турским версијама, комисија бугарска, која је водила истрагу на лице мјеста због убиства капетана Георгијева, утврдила да овај није чинио употребу свог револвера, који је нађен набијен свим метцима, на друго мјесто. — Убиство је извршено на бугарско земљиште, гдје је нађен љеш, а то се између осталог потврђује

поданик цару. Уговорише састанак и на уреченом се мјесту састадоше, у неком пристаништу, биће између Дубровника и Стона. Катакалон бијаше допловио с ратним бродовљем, на којему ће, — као што се поуздано надаше, — одвести дома Србина бунтовника, пошто га сад зароби. Али му би другојаче, но се је надао. Тек се Грк намјесник искрца, тек га љубазно дочекаше и поздравише, Војислав даде знак, а од некуд испадеше његови оружани људи и бацише кума и све његове пратиоце у гвожђа. И дромоне (ратне бродове) Срби узеше, окованог Катакалона и пратиоце му укрцаше па сви скупа пут Стона отпловише.

Шљедбеник Војислављев бијаше *Михајло*¹⁰⁾. Михајло је опет постао пријатељ Византији и добио титулу протоспатар (око 1052). Наста мир, двадесет година. Сигурно тада Михајло је примио краљевску титулу. Погибија код Манзикерта (1071), гдје селџучки султан Алп-Арслан

¹⁰⁾ У писмима папе Гргура VII и у *Lupus-a* гласи његово име Michael; Kedrenos 2, 607,715 и т. д. пише по народном називу *Михајло*; у *Дукљанина* Michala (Michalla).

и околностима што је убијство извршено метцима из даље, који су га погодили у раме. —

Беч, 10. маја. Влада ће поднјети новом парламенту пројект новог закона за организацију војске и пројект војно-кривичног закона, који су данас поднешени угарском парламенту. Први одређује двогодишњи рок службе за сву војску изузев коњаништва и артиљерије на коњима. Контингент рекрута биће повећан у целокупној војсци на 159 500 људи, контингент аустријских домобранаца на 28.000, а угарских хонведа на 25.000. Двогодишњи рок службе биће уведен постепено кроз три године.

Лондон, 10. маја. Листови доносе, да су Португалци, који су овдје настањени, примили вијест о контрареволуцији, која се спрема у Португалу. Монархисти у Опорту дали би знак за устанак.

Софија, 11. маја. Министарски савјет изјавио је да се не задовољава одговором Рифат-паше на кораке бугарске владе, односно убијства капетана Георгијева, те захтјева да се кривци неодложно казне и даде накнада породици. — Сарагову је наређено да преда порти енергичну ноту у том погледу, с напоменом, ако порта пропусти садашњи тренутак да не профитира најбољим расположењем бугарске владе да се дође до споразума, у будуће ниједна бугарска влада неће успјети да се са Турском споразумије.

Цариград, 12. маја. — Руски посланик посетио је јучер послјери подне министра спољних послова, Рифат-пашу, да учини кораке у смислу саопштења руске владе, које је објавила петроградска телеграфска агенција. У портиним круговима таји се тачан садржај разговора који је вођен између руског посланика и турског министра спољних послова, али коминике министарства иностраних дјела, који је објелодањен послјери те посјете, истиче да пријатељски дух и смисао измјењених говора, нијесу ни у каквом сагласју са вијешћу петроградске телеграфске агенције. У круговима министарства спољних послова увјеравају да је руски посланик нагласио, да Црна Гора сумња у војничке припреме турске, и да ће евентуално предузети неке противне мјере, које ће тешко осјетити у својим финансијама. Према томе посланик тражи од порте да Русију стави у положај да може разувје-

рити Црну Гору како Турска нема никакве задње намјере. Министар спољних послова као да је на то одговорио, да би савјети Цетињу, односно уздржања мирноће и неутралности, били најкориснији. Телеграм „Вјесника“ изазвао је велико негодовање у званичним круговима. На Порти и у парламенту увјеравају, да је министар спољних послова изјавио руском посланику чуђење због претходног објелодањења поменутог саопштења, на чему да је посланик зажалио.

Списак странаца приспјелих на Цетиње од 1. до 10. маја 1911. год.

Гранд хотел: А. Баушер, новинар из Лондона; Ц. Вурст, са кћерком, инжињер из Шалпаца; Т. Рехел, сликар из Диселдорфа; Луиза Розенштајн, прив. из Бреслау; Г. Ниланд, с госпођом, фабрикант из Плауена; Ј. Вандегранх, с госпођом, прив. из Минхена; А. Станел, с госпођом, банкар из Берлина; Х. Кинле, банкар из Оберндорфа; А. Мајер из Венеције; Ј. Гуалди, из Венеције; А. Пеабоди, с фамилијом, приват. из Бостона; Р. Фиулд, с госпођом из Единбурга; М. Тили, с госпођом, приват. из Париза; Ј. Бето фабрикант из Беча; В. Лерк, приват. из Беча; Стево Марковић, трг. путник из Беча; Клара Вексепер с кћерком, приват. из Цицинати; Е. Гајер, офиц. из Швендуртца; К. Фопекер, приват. из Валмара; Сиса са кћерком, приват. из Штутгарта; А. Брод, тргов. путник из Беча; Ј. Јакић, тргов. путник из Горице; Херман Вендел, новинар из Франкфурга; Р. Малмар, приват. из Лемберга; Х. Малмос, с госпођом, прив. из Ашена; Ј. Фиршол, с породицом, приват. из Шарлотенбурга; А. Гастел, с госпођом, приват. из Париза; др. Т. Брави, инжињер из Равене; З. Коррадо, новинар из Милана; О. Попов, тргов. из Карловца; В. Викелсон, с госпођом, прив. из Ерма; В. Раклин, с госпођом, прив. из Њујорка; Е. Бекман, с госпођом, офиц. из Беча; Баронеса Милверк с кћерком из Беча; К. Преодоли, свештеник из Трабоина; Ј. Горакуки, проф. из Скадра; Н. Јоакиме, новинар из Петрограда; А. Мушовир, приват. из Кракау; Х. Колен, прив. из Њујорка; Х. Бергна, приват. из Лемберга; др. В. Фелске, лекар из Шарлотенбурга; В. Фаринг, чинов. из Берлина; др. Бедекер, с госпођом, проф., из Берлина; Ј. Вестперал, с госпођом, прив. из Берлина; др. Георгес, с породицом, лекар из Берлина; Херман Виок, чинов. из Берлина; др. Г. Бодер, лекар из Еденбурга; А. Мајер, адвокат из Берлина; А. Рапенбергер, трг. путник из Будимпеште; Р. Стопес, с госпођом, офиц. из Лондона; А. Милет, с госпођом, инжињер из Рима; Ј. Релкевић, офиц. из Котора; Г. Камскрас, тргов. путник из Беча; Х. Хартман, тргов. путник из Беча; Адолф Хан, тргова из Берлина; Карл Вундер, тргов. из Минхена; др. Ј. Ранкел, лекар из Беча; Карл Вундерл, тргов. путник из Беча; Ј. Фрајнд, тргов. путник из Беча; К. Ђуровић, трг. путник из Беча, Ферд. Јунг, тргов. из Беча; Ф. Пистор, тргов. из Загреба.

Петру*). Поглавар (dux) Скопља Дамјан Даласен гледаше да сузбије покрет, да не отме мах, али њега избише и заробише. Ту Срби и некога византискога официра Лонгибардопула заробише, (бијаше сигурно Лангобард из јужне Италије), и тај човек одмах пристаде уз Србе; он постаде Михајлу зет, Бодину шурак. Тада се војске подијелише: Бодин пође на сјевер пут Ниша а Петрило у јужну Македонију. Михајлове чете су дотле нападале област драчку и византиске градове у приморју, које су и Хрвати узнемиривали.¹³⁾ На сјеверу је покрет текао посвуда с успјехом; што се год осјећало Словенином у тијем земљама, Сирмијум и вароши низ Дунав напрема Видину, све то пристаде уз побуњенике. Петрило лако доби Охрид и Девол па се са силом војске појави пред Касторијом; у ту тврдињу, која је на полуострву, на неком језеру, бијаху се затворили византиски намјесник и потомци бугарских

Хотел Рајнвајн: Фридрих Баубах, чиновник из Минхена; В. Кнал, чиновник из Штутгарта; И. М. Кудена, с госпођом, трговац из Беча; Фриц Вагнер, с госпођом, фабрикант из Фрајберга; Алојз Бојглер, чиновник из Беча; И. Штојер, чиновник из Беча; Франо Шмилевски, чинов. из Задра; Д-р. Хајнрих Лум, војнички лекар из Пуља; П. Херберт, чиновник из Ландесхута; др. К. Фандер, лекар из Штутгарта; Леополд Волдеранер, с госпођом, чинов. из Минхена; Р. Хакл, капетан из Дубровника; М. Грубић, пуковник из Дубровника; Јозеф Ридел, чинов. из Егера; Франц Пихлер, чинов. из Егера; М. Баучек, с госпођом, трговац из Пилзена; М. Каракарићи, с породицом из Скадра; В. Сибенхор, инжињер из Милана; Јозефина Ерхорд, приват. из Минхена; Маргарита Ерхорд, прив. из Минхена; Херман Масган, чинов. из Берлина, Г. Кјалбери, ђак из Хезелфорта; В. Јунгхал, приват. из Хезелфорта; Алберт Хемдл, чиновник из Минхена; А. Мозер, с госпођом, прив. из Дрездена; Ф. Шанбер, тргов. путник из Будимпеште; Хуго Зулауф, апотекар из Граца; Карл Пикел, трговац из Беча; Е. Бомс, трговац из Граца; Е. Брук, чиновник из Беча; А. Невийот, зубни лекар из Берлина; П. Ференцио, трговачки путник из Трста; П. Футуар, трговачки путник из Трста; А. Хајнрих, трговачки путник из Фијуме; Ана Фон Бишов, приват. из Лемберга; С. Михун, посједник из Храсине; Д. Пешкар, посједник из Гоблинца, К. Хониб, чинов. из Кракау.

У ИМЕ ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА КРАЉА ГОСПОДАРА ПРЕСУДА

КРАЉ. ВЕЛИКОГ СУДА НА ЦЕТИЊУ

по кривици Гојка Миљанова Прелевића, из Куча, кога брани секретар обл. суда Шпиро Радовић, а тужи државни тужилац Г. Милисав Шаковић, судија — истражнички — обласног суда у Подгорици, због дјела из § 156. Кривич. Законика.

Судили су:

Предсједник,
ЛАБУД ГОЈНИЋ

Дјеловођа — писар,
Б. Бацанскић.

Судије:
Ј. Дрљевић,
Ш. Мартиновић,
П. Пламенац.

По благовременом незадовољству браниоца, Велики Суд је расмотрио акта по овом дјелу, заједно са пресудом обласног суда у Подгорици од 12. јануара 1911. године број 583—V—1909—149, која гласи:

„Краљ. обл. суд, проучивши односне списе и саслушавши парничаре и њихове свједоке, браниоца и држ. тужиоца, а по одржаној јавној расправи, нашао је следеће:

8. октобра 1909. г., око четири сата послјери подне, на Вељу Луку у „Омазациони“ у Кучима, извршио је убиство Гојко Миљанов Прелевић, из истог мјеста, стар 17 година, над Петром Нешовијем Белевићем из Дољана, стар 27½ година, једним леворверским метком, погођеним испод лијеве сисе, од којег се погодка оставило зрно у десној лопатици и убијени пануо одмах мртав.

племена, противних овом покрету (један од тих познат је по имену, Борис Давид). Али ту страдаше побуњеници, њиховој срећи дође крај. Опсједнути испадоме из Касторије и до ноге потукоше Петрила, те он мораше бјежати својме господару Михајлу кроз планине, куда не бијаше пута. Велика византиска војска заузео Скопље. Кад је Бодин децембра по снијегу маширао од Ниша, би код Таониона потучен и заробљен.¹⁴⁾ У цијелој овој војни види се прегнућа знатно мање, но што га је било у Дељанову устанку од прије тридесет година; све би угушено послјери неколика мјесеца.

Заробљени Бодин се доста напутовао. Прво су га држали у Цариграду, у манастиру св. Срђа и Бака, сасвијем близу царскога двора, а кад Исака Комнина, брата потоњем цару Алексију, отпратише у Антиохију, стару пријестоницу Сирије, одведоше и Бодина онамо. Али краљ Михајло нађе људе, млетачке морнаре, који ће му сина из

Гојко Прелевић је дјело убиства признао, изјављујући, да је то учинио нагнан срамотама и тјелесним озледама, које су му нанјели исти Петар Белевић и Радоња Бешин Прелевић, с којима се био с почетка задио у шали па послјери озбиљно и на пошљетку се побио чим је који могао, из чега је произашло убиство.

Даље, вели, Гојко Прелевић, да је 8. окт. 1909. године око 9 сати изјутра пошао на Вељу Луку код Радомена Стојанова Радоњића, гдје се задржао око 2 сата, а да је послјери тога пошао да посједи код Милисаве Бешина Прелевића, у истом мјесту, и ту посједио од 2—3 сата.

Да су отолан кренули он, Милисав Прелевић и Милисав Милунов Радоњић, испред куће Радоњић је окренуо је својој кући, а он и Прелевић пошли цадом заједно за 150 метара, па Прелевић пошао да остави неку сламу под пећином, а он пошао уз њиве послом до Радоње Бешина Прелевића, и нашао га на његовој ливади гдје оштри остојје с Петром Нешовијем Белевићем и назвао им Бога, а ови му одвратили.

Да је он питао Радоњу јели му испразнио неко буре, које му је био дао на послују, а овај одговорио да није, Петар му рекао: што ти хоће сада то буре да ти се у њега....., он рекао, зашто да тако говори, а без повода за то, а Петар одговорио, да хоће и да му је драго..... Послјери ових ријечи вели убица... Ја сам за неколико ћутао не говорећи ништа, а само сам Петра посматрао....

Да је Петар рекао даље: да бокалосто буре налице на њихова посланика, а он одговорио, да би Петар с тих ријечи могао доћи у „пранге“, а да му је на то рекао Радоња Бешин Прелевић: „ешто ћеш се ти за то вјеровати“; а он одвратио, да се може вјеровати као поштен војник; да му је на то Петар Нешов рекао: „Ти нијеси поштен војник, него си курва од курве“, па се загнао на њега косијером у руци — срамотећи му оца неваљалога, називајући га издајником и ударио га косијером поштиме по глави, па да је и он Петра ударио штапом такође по глави.

Да је Радоња Бешин стајао такође на страну и говорио „некате“, а пошто су се они два похватили у руке и стали се рвати, на поглед Петров, прискочи Радоња, дохватио га је за ноге и обалили га, послјери чега да га је Петар стао тући ногама, а Радоња одскочи на страну.

Да је он — Гојко кликовао Радоњу у помоћ, а ови да је завикао Петру..... „удри утуци га на мртво“; да се он извадио испод Петра и дохватио га зубима за вјећу и Петар завикао: „удри Радоња е ме нагрди“. Радоња прискочио и обалио га, па га стао Петар бити неким дрветом и ногама, а Радоња га дохватио рукама за нос и за очи, онда их је кумио да се макну, нашто да се они нијесу обазирали, но Петар нагласио: удри да га утучемо до на мртво, па за тијем пријенуо да му отме револвер, а овај га није дао но опалио у Петра;

Да је Радоња одмах оскочио, а Петар се и даље отимао о револвер, али да му га је он, Гојко, отргао и Петар тај час пао мртав; затим да му је пријенуо Радоња за револвер, и да су се скубили око три минута, али да му га није отео, но се отргао и утекао к својој кући, гдје

тавнице извадити и за добре паре у домовину повратити.¹⁵⁾ Најзгодније је Бодину било утећи онда, кад су у Антиохији ратовале партаје, јерменска и грчка; намјесник Исаак се морао затварати у акрополу (фортицу), довлачити војску, и тек је послјери крвавих бојева по улицама покорио варош.¹⁶⁾ Бодин владаше уз оца; Ана Комнина¹⁷⁾ их обојицу помиње скупа као „егзархе Далмаћана“. Како су напредовале веће с Апулијом (Пуљом), види се из овога: Аргрица, отмен грађанин из Барија, првак норманске партаје у истој вароши, — партаје, која је постојала послјери пропасти византиске власти у Италији, — дошао је био да походи краља Михајла и своју је шћер дао Бодину за жену (октобра 1080). Та племенита госпођица из Барија — вели

¹⁵⁾ Kedrenos 2, 718.

¹⁶⁾ Nikephoros Bryennios 96 и даље, (прије 1077).

¹⁷⁾ Ана Комнина I, 16; III, 12. Kedrenos на пом. мјесту (Бодин шљедбеник оцу). Дукљанин умјесто о три паса (о Војиславу, Михајлу, Бодину), говори о пет краљева: о Доброславу, Гојиславу, Михајлу, Радославу (вели, владао 16 година!), Бодину.

доби и зароби цара Романа IV Диогена, јекну и на запад: Бугарска плану противу цара Михајла VII. Дуке (1073)¹¹⁾. Покретачи бијаху бољари из Скопља, на челу им Ђорђије Војтех (Βοιτῆχης). Не нађоше никога од домаћих синова за вођу, већ се обратише краљу Срба, Михајлу, а он им пошље Костантина Бодина, свога сина; с њим пошље војсковођу Петрила и малену чету од 300 Срба¹²⁾. У Призрену на сабору прогласе бољари Бодина за цара Бугара (Βουλγαρίων Βασιλεῦς, Bulgárinorum imperator), и прозову га Петар, сигурно по имену Симеунова сина, по цару светоме

¹¹⁾ Хронологија о том: Joh. Seger, Nikephoros Bryennios (Минхен 1888.) 120—121. Ка Скилиц 714. Извори су: Скилица или настављачи му (упор. Прокипева пом. дјело бр. 68—70); што-шта у Никифора Бриенија; нешто у Аталегата. О проглашењу Бодина за цара Бугара, о пропасти и прогонству његову у Антиохији зна и Дукљанин стр. 52—53, али је у њега генеалогичка збркана.

¹²⁾ Κωνσταντῖνος τῷ καὶ Βοδῖνῳ ὁνομαζομένῳ: Kedrenos 2, 715. Послјери тога доба врло се рјетко наилази име Бодин: један је жупан Bodinus у Конавлима 1278—1285, Arch. slav. Phil. 22 (1900); један је Влах Бодин на добру ман. Хиландара око 1302, Mon. serb. 60.

*) Нарочиту пажњу обраћамо на ове подвучене врсте, из којих се види, колики је политички значај добио изван своје државе мудри владар Михајло, пошто се био закрпао...

¹³⁾ Χωροβάτοι καὶ Δουκλαῖς ἀποστάσαντες ἅπαν τῷ Πατριάρχῳ καὶ τῷ βασιλεῖ. Никифор Бриеније 100.

¹⁴⁾ Ταῦτα, што га помиње Скилица, биће да је, као што сам поменуо у Ист. Бугара 208 у примједби 12., двор Пауна на југу Косова (αὐτὸ значи пауна).

У извршењу тестаментна пок. Пеја Новакова Вуковића — Команина са Цетиња, оснаженим пресудом Кр. Великог Суда (Грађанско Одјељење) од 6. новембра 1910. год., број 449—III—1910—17. Општински Суд на Цетињу, као надлежна извршна власт, овим путем ставља на знање: да се имају изградити двије лијеке гробнице, и то једна за пок. Пеја пред црквом св. Јована на Бијелој Рудини (Комани), а друга за пок. Андријану (жену пок. Пеја) пред црквом близу доњег брчeosког манастира.

За ову сврху (израду објиг гробница) предвиђено је 1200 (хиљаду и двјеста) перпера, те се позивају сви они, који би жељели овај посао обавити, да се пријаве потписаном Суду 23. јуна ове године у 9 сати прије подне, ради лицитирања, **донијев собом јемство 10%** (у новцу или папирним вриједностима.)

Ближа упуства и услови добиће се на дан лицитације.

Ако се Суду не свидје понуде лицитаната, које би тога дана биле, одредиће другу лицитацију. Број 432 ех 1911.—VI—1909—229.

На Цетињу, 28. априла 1911. год.
Општински Суд:
за предсједника — судија,
Т. Милошевић.

Р. 170 бр. 425, 2,3

ОБЈАВА

На 17. априла ове 1911. године основана је на Трновом Земљорадничка Задруга под именом: **Трновска Земљорадничка Задруга.**

У Управни Одбор ушли су: г. г. Видо Ј. Вујовић, Марко Н. Вујовић, Илија Н. Вујовић, Јошо Б. Перовић.

У Надзорни Одбор ушли су: г. г. Ристо С. Вујовић, Ђуро Р. Вујовић, Иво М. Лекић, Саво Т. Печурица, Зеко Ф. Вујовић.

Благајник — секретар, Мато М. Лекић.
Трновска Земљорадничка Задруга:
Секретар, Предсједник,
Мато М. Лекић, Видо Ј. Вујовић.
Члан Управног Одбора,
Марко Н. Вујовић.

СПИСАК

задругара Трновске Земљорадничке Задруге:

Поп Митар Вујовић, поп Филип Вујовић, Видо Ј. Вујовић, Ристо С. Вујовић, поп Перо Перовић, Филип П. Вујовић, Никола М. Вујовић, Стеван Ђ. Перовић, Ђуро Р. Вујовић, Милош Т. Вујовић, Богдан С. Вујовић, Илија Н. Вујовић, Марко Н. Вујовић, Иво М. Лекић, Мато М. Лекић, Саво Т. Печурица, Јошо Б. Перовић, Ђуро И. Вујовић, Зеко Ф. Вујовић, Машан С. Вујовић, Илија М. Вујовић, Машан Ј. Лекић, Јоко М. Вујовић, Иво Ј. Лекић, Никола М. Лекић, Перо Ш. Печурица, Перо А. Вуксановић, Илија Ш. Печурица, Богдан Ј. Печурица, Јошо Ш. Печурица, Милош А. Лекић, Павић Ш. Печурица, Иво Б. Ђешевећ, Крсто Ј. Лекић.

Трновска Земљорадничка Задруга:
Секретар, Предсједник,
Мато М. Лекић, Видо Ј. Вујовић.
Члан Управног Одбора,
Марко Н. Вујовић.
Р. 205, бр. 443, 1,1

КУЋА се даје под афит, у улици Баја Пивљанина, модерно по новом плану уређена, а за Хотел најудешенија. Има 25 одељења са подрумом и кухином; може бити готова за становање на 15. маја ове године.

Ко би је желио узети, нека се за услове обрати:

Пајовићу и Дапчевићу,
Р. 35, бр. 338, 2,4. Цетиње, Катун. улица бр. 35.

ПРОДАЈЕМ дванајести дио од млина и бостана на Ријеку Црнојевића. — Ко ће купити, нека се пријави за погодбу.
Р. 20, бр. 428, 2,3. Перо Матановић

ПРЕМЈЕШТЕН Зубољечарски Кабинет у кући код Кр. Обласног Суда у Подгорици. Моли за посјету.
Р. 16, бр. 403, 2,2. Ј. Калуђеровић.

ВИНОГРАДАРИ. Код Филипа Станића може се добити првокласног плавог камена, прегледатог од обл. економата, чистог сумпора, пумпа Vermorel и других по умјереној цијени. У мојој трговини има потребне гвожђарије и доброг посуђа.

Продавам на мало и велико.
Подгорица.
Р. 40, бр. 403, 2,2. Ф. Станић.

ОБЈАВА

Подписати продајем моје имање, које се налази на Цијевни (у Зети), а састоји се из следећег:

- 1.) Кућа, у којој су пет виллова млина на воду, сви у доброме стању;
- 2.) Пространа кућа са парним млином, који је у добром стању, (машина има 8 коњских снага);
- 3.) Кућа на два боја, — доњи бој је магацин за жито, а на горњем боју три удобне собе и кухиња;
- 4.) У истом дворишту има пространа штала са још једним магацином;
- 5.) До дворишта има двије куће поземљуше, једна служи за стан чувара, а друга за шталу, а лако је и ову за стан удесити;
- 6.) Ораће земље и ливаде око 42 рала (77.255 квадрат. мет.)
- 7.) Пасишта око 331 рало (602.450 квадрат. мет.)

Земља је сва у једном комаду, а протеже се лијевог обалом ријеке Цијевне с једне и друге стране моста на Цијевни, преко којег води колекти пут од Подгорице за Плавницу, гдје се и млини налазе.

Ко би речено имање желио купити, нека си, како са цијену, тако и за услове о исплати обрете потписатоме.

Цетиње, 15. априла 1911.
Р. 183, бр. 363, 5,5. Иво Ст. Радоњић.

Народној Штедионици на Цетиње потребан је један добар чиновник, који се разумије у књиговодству и који је као такав служио код којег домаћег или страног завода. Мјесто може заузети одмах. Понуде са односним документима треба послати на горњу адресу.
Р. 40, бр. 439, 1,3

„СРПСКО-ЦРНОГОРСКИ САВЕЗ“

У СЈЕДИЊЕНИМ ДРЖАВАМА СЈЕВЕРНЕ АМЕРИКЕ
са сједиштем у ЧИКАГУ—ИЛИНОИСУ.

Даје нашљедницима свога умрлога члана	4000	перпера
За потпуну осакатнину плаћа	4000	"
За изгубљено пола стопе од обадвије ноге	4000	"
За изгубљене прсте од обадвије руке	4000	"
За изгубљену једну руку (или пак све прсте њене)	3000	"
За изгубљено пола стопе од једне ноге	2000	"
За изгубљено око	2000	"
За умрлог законитог брачног друга — члан-ица прима помоћ	1500	"
За прст палац од руке	750	"
За сваки остали поједини прст	500	"

Српско-Црногорски Савез прима под своје окриље сваког брата Србина и сестру Српкињу, без разлике вјере, с обзиром, на извјесне захтјеве, које сваки онај који жели постати чланом овога Савеза мора испунити.

Препоручује се свој браћи, која долазе овамо, да ступају у **Српско-Црногорски Савез**, гдје ће наћи братску помоћ у свакој нужди и невољи. Познато је свакоме у домовини нашој, колико је сиротињских суза овај наш **Српско Црногорски Савез** отро?..

Српско-Црногорски Савез има своје одјеле по свима већим мјестима Америке, те сваки онај, који је члан његов, не може пострадаати од разних шарлатана, са којима ова земља обилује.

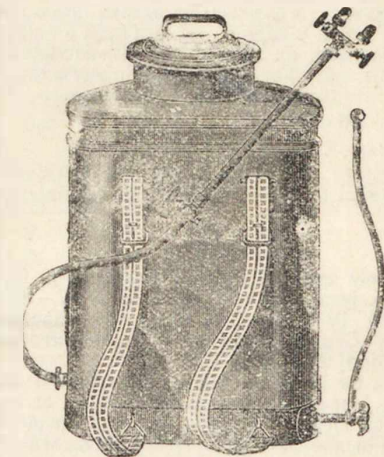
Обратите се из домовине за све потребито, **Српско-Црногорски Савез** радо ће Вам бити на услузи.

Адреса Главне Управе Српско-Црногорски Савез у Сједињеним Државама Америке:

Енглески: **Servian Montenegrin Alliance of United States of America**
134. E. Van. Buren str.
Chicago III. U. S. of America.

П. п. бр. 834, 9,18

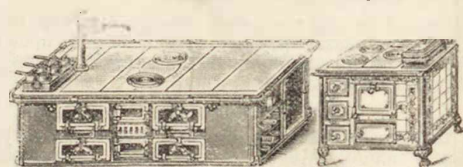
ВАЖНО ЗА ПРИВРЕДНИКЕ

набављам привредницима да могу код мене поручити најбоље врсте прскалица — пумпа „**VERMOREL**“ патент „**AUSTRIA**“ за кропљење поза, под гаранцијом за три године.

Привредници! Поручите на вријеме прскалице и плави камен (коњски камен) за кропљење лоза. — Поменуте прскалице, нашло је као најбоље, и пре поручило Краљ. Црног. Одјељење Народне Привреде.

Вршим поправке свих старих машина, и продајем поједине дјелове од истих.

лизаша као најбоље, што свједочи, да је са истим покривен Дом Краљ. Владе.

ИЗРАЂУЈЕМ и набављам све врсте најбољих шпорета и пећи.
ИЗРАЂУЈЕМ ГРОМОБРАНЕ по најмодернијем начину.

Све послове вршим по најумјеренијој цијени
ПЕТАР ДРЕЦУН — Цетиње Балшића Пазар.

П. п. бр. 156. 9—10

ВЕЛИКА БАНКА Тражи заступнике и агенте за продају гарантованих и законом дозвољених вредносних папира и лизова.

Велика провизија, а временом и стална плаћа. Понуде се шаљу на **С. Хорвар, Budapest, Bathory utca 5.**
П. п. бр. 343, 4,6

ЦРНОГОРСКИ ТРГОВЦИ
тражите само прави

П. п. бр. 423, 2,52

ПРОДАЈЕМО из слободне руке наше земље у четири комада у околини Никшића; земља је добра, цијена умјерена, сугурну купцу дајемо на чекање.

Ко жели купити, нека се обрати потписатом за даље објашњење.

Никшић, 1911.
Р. 38, бр. 123, 8,8. Никола и Алекса Дрецуни.

НЕСТЛЕОВО МЛЕЧНО БРАШНО
давно опробана храна за здраву и болесну децу као и оне што болују од желуца; преду-пребује и отклања бљевање с проливом, диареу и катар црева.
Добија се у свакој апотеци и дрогерији.

П. п. бр. 1248, 14,20

П. п. бр. 1360

У сриједу 17. маја ове године, на новом гробљу даваћу четрдестодневни помен моме непрежаљеном супругу

† **капетану АЛЕКСАНДРУ САЧИЋУ**

о чему извјешћавам покојникове другове, знајце и пријатеље.

Цетиње, 1911.

Ожалошћена супруга **Милица**.
Р. 32, бр. 442, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног супруга, односно оца, ђеда и свекра

† **Новице Томова Боића**

који се у 82. години свога живота послјиче петнајесто-дневном боловању пресели у вјечност 7. марта о. г.: — сматрамо за особиту дужност изјавити доживотну благодарност свима онима, који у нашој голомој туги узеше учешћа и тиме нам тугу ублажише.

Најсрдчаије захваљујемо: држав. савјетнику г. Милу Дожићу, архимандриту г. Михаилу Дожићу, команданту колашинске бригаде г. Милошу Д. Меденици, предсједнику обласног суда у Колашину г. Сави С. Драговићу, предсједнику обласног суда на Андријевици г. Зарији Вуковићу; судијама; г. г. сердару Ристу Радовићу, Милину Радовићу и Јагошу Поповићу на њиховим писменим саучешћима.

Такође најтоплије захваљујемо господи вишим и нижим официрима Горњо-Морачког баталиона: команданту баталиона пјеш. капетану г. Ђуру С. Пековићу, официрима: г. Боју А. Пековићу, Трипку Ђ. Вуксановићу, Милији Ј. Боићу, Јовану Р. Боићу, Стевану Пековићу и г. оф. Сави Драгићу; потпоручику Алексу Ж. Боићу, кап. у пензији Милији Војводићу, бриг. барјактару Новици Вуксановићу и писару капетаније Гор.-Морачке Илији Бокићу, који лично присуствоваше покојником погребу и до вјечне га куће испратише.

Хвала потпоручику Петку Стефановићу, секретарима и писарима обл. суда у Колашину: г. г. Радисаву Зековићу, Сану Меденици, Перичи Машковићу, Божини Кујовићу, Лакићу Јанкетићу и Крсту Кастратовићу на писменим саучешћима.

Срдчаије захваљујемо предсједницима горњо-морачких општина: г. г. Блажу Пековићу, Милану Марковићу, Милији Драговићу, Милу Пајовићу, Михаилу Боићу, Неђељку Дубљевићу, Брајану Боићу и Ђулији Марковићу, који са браћом Горњо-Морачанима: Сврчанима, Старчанима, Пољанима, Трновићанима, Боићима, Ђевићанима, Редичанима и Пожњанима, својим општинским, а нашом браћом, кумовима и пријатељима, лично присуствоваше и покојника до вјечне куће испратише и сахрањилише.

Особита хвала пјеш. капетану г. Ђуру С. Пековићу с браћом и браћом Пековићима, као и осталој браћи и пријатељима Горњо-Морачанима, који су приликом болијести покојника брацки и пријатељски посјеђавали, предворели и са сузним оком до вјечне куће испратили.

Хвала г. г. горњо-морачким учитељима: Кастратовићу, Војводићу и Шукловићу, који са ђацима Горњо-Морачке школе у нашој жалости учествоваше и спровод увеличаше, а особита хвала г. учитељу Шукловићу, који се са покојником онако дирљивим говором опрости; такође пуна захвала пријатељима Микићима, који једновремено дохиташе и покојника са сузним оком до вјечне куће испратише.

Покојник Новица Томов Боић био је узоран племеник, у племену омиљен и свакоме пријатан; он је био — поред осталих врлина и јунак, његова прса за јунаштво, учињено на Штитарици, Липову и Острогу, поред осталих војничких одличја — красили су орден Књаза Данила, медаља 1862. године и храбра медаља.

Још једном свима и свакоме, браћи, кумовима и пријатељима доживотна хвала, који у великом броју у депутацијама долећаше, покојника ожалошћили, до вјечне куће испратише, спровод увеличаше и с њим се опростише.

Зајучно хвала парохи Горњо-Морачком госп. Алекси Ј. Поповићу, који над покојником изврши опјелу.

Горња-Морача, 20. марта 1911. год.

Ожалошћена породица: супруга **Петруша**; син капетан **Крсто**; унук **Никола**; кћери: **Милица** и **Ружица**; унуке: **Милосава** и **Мила**; снаха **Медуна**.
Р. 475, бр. 430, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

До два душе ожалошћени смрћу нашег никад незаборављеног

† **Милића (Мица) Т. Поповића**

који се дана 9. ов. мј., у 77. години свога живота пресели у вјечност; сматрамо за своју свету дужност, да и овим путем изразимо нашу вјечиту захвалност:

Г. г. докторима: Перазићу, Огњеновићу, Матановићу, Илићковићу и Мартиновићу, који се својски трудише, да покојника од смрти спасу;

Пријатељима Пламенићима и браћи Пиперима живећим на Цетињу, који покојника за вријеме болијести походише, око припрема за погреб се стараше и до вјечне куће испратише, — као и онима, који нам телеграфским путем своје саучешће изјавише;

Свима нашим пријатељима, сродницима и познаницима, који ма којим путем узеше учешћа у овој нашој великој жалости.

Хвала г. г. протојерејима Матановићу и С. Капићу, протођакону Радичевићу, свештенику Ст. Дрецуну и ђакону И. Калуђеровићу, који над покојником опјело извршише, и г. учитељу Милутину Пајовићу, који са ђацима спроводу присуствова.

Нарочиту и доживотну захвалност и признање дугујемо поштованом чиновништву и грађанству Цетињском и околних мјеста, који у онако великом броју са својим најодличнијим представницима спровод нашег милог покојника својим присуством увеличаше.

Понаособ смо благодарни нашем драгом племену г. Вукашину Божовићу, који се онако искреним и дирљивим надгробним говором са милим нам покојником опрости.

Цетиње, 12. маја 1911.

Ожалошћени: супруга **Милена**; синови: **Паун** и кап. **Перо**; шћери: **Бурђа**, **Видосава** и **Стане**; снахе: **Анђе** и **Драгиња**, — и остала родбина.
Р. 220, бр. 452, 1,1